

دکتر رابرت وانوی، تاریخ عهد عتیق، سخنرانی ۲۰

دکتر رابرت وانوی و تد هیلدبرانت، ۲۰۱۲ ©

گاهشمار دوره پدرسالاری،

ب. در دوره پدرسالاری، اصالت روایت‌های پدرسالاری

دیروز داشتیم در مورد ب بحث می‌کردیم. «در دوره پدرسالاری، اصالت روایت‌های پدرسالاری» و نکته اصلی مورد توجه، نوری بود که تحقیقات باستان‌شناسی بر دوره پدرسالاری انداخته است و در نتیجه، تمایل بسیار بیشتری برای پذیرش این روایت‌ها به عنوان روایت‌های تاریخی نسبت به مثلاً ۵۰ سال پیش وجود دارد. فکر می‌کنم می‌توانیم بگوییم که برای جمع‌بندی درست در پایان ساعت، از کتاب جان برایت، *تاریخ اسرائیل*، در مورد نامگذاری نقل قول کردم که نامگذاری‌ای که در روایت‌های پدرسالاری پیدا می‌کنید دقیقاً با آن دوره از تاریخ اسرائیل مطابقت دارد، نه دوره‌های بعدی، و فکر می‌کنم می‌توانیم بگوییم که نوع مطالبی که در روایت‌های پدرسالاری پیدا می‌کنید از نوعی است که نمی‌توانسته توسط نویسندگان بعدی اختراع شده باشد و سپس به عنوان قدیمی‌تر نشان داده شود، در حالی که در واقع دیرتر بوده است. چیزهایی مانند نامگذاری اگر هزار سال بعد زندگی می‌کردید، بسیار سخت بود که بدانید نامگذاری در زمان دوره پدرسالاری چه بوده است. البته این بدان معنا نیست که باستان‌شناسی ثابت کرده است که داستان‌های مربوط به پدرسالاران دقیقاً همانطور که کتاب مقدس به ما می‌گوید، رخ داده‌اند. به نظر من، این فراتر از آن چیزی است که نتایج تحقیقات باستان‌شناسی می‌تواند انجام دهد، اما مطمئناً تا آنجا که به تاریخ‌نگاری عمومی مربوط می‌شود، باستان‌شناسی کارهای زیادی انجام داده است.

ج. گاهشماری پدرسالاران ۱. داده‌های کتاب مقدس

برویم، که «گاهشماری پدران» است. متوجه می‌شوید که سه نکته فرعی در C بیابید به بخش آنجا وجود دارد: «داده‌های کتاب مقدس»، «مشکلات» و سپس «خلاصه». شما این بخش را در کتاب شولتز در مورد دوره پدرسالاری و گاهشماری پدران خوانده‌اید، صفحه ۳۰ شولتز می‌گوید: «گاهشماری برای پدران هنوز یک نکته بحث‌برانگیز است، در این دوره کلی، تاریخی که برای ابراهیم توصیه می‌شود از قرن ۲۱ تا ۱۵ متغیر است.» «حال خود شولتز، من قبلاً در ویرایش قبلی کتابش به این موضوع اشاره کردم، اوایل قرن ۱۹ را مطرح کرد، اما او در ویرایش آخر، ویرایش سوم، از این حرف عقب‌نشینی کرد و اکنون آن را ۲۰۹۱ قبل از میلاد قرار می‌دهد که همان چیزی است که او ترجیح می‌دهد. اما متوجه می‌شوید که او چه می‌گوید، تاریخ‌ها از قرن ۲۱ تا ۱۵ متغیر هستند، این یک بازه زمانی ۶۰۰ ساله است. حالا، بیشتر مردم به حدود ۱۹۰۰، ۲۰۰۰، ۲۱۰۰ قبل از میلاد برمی‌گردند، اما تنوع زیادی وجود دارد. سوال این است که چرا؟ خب، بیابید به «داده‌های کتاب مقدس» نگاه کنیم، یعنی ۱.

اگر می‌خواهید به گاهشماری پدران (یا پاتریارخ‌ها) برسید، باید از زمان‌های بعدی شروع کنید. به عبارت

دیگر، باید از دوره پادشاهی شروع کنید. نقاطی که ما گاهشماری عهد عتیق را به دست می‌آوریم، عموماً با پیوند دادن موارد خاصی در دوره پادشاهی با گاهشماری آشوری یا مصری است. می‌توانید این کار را در دوره پادشاهی انجام دهید و سپس گاهشماری هماهنگ سلطنت پادشاهان را خواهید داشت و از نقاط ثابت به زمان‌های قبلی برمی‌گردید.

بنابراین، تا آنجا که به تاریخ پدران مربوط می‌شود، اولین چیزی که باید به آن نگاه کنید اول پادشاهان ۶:۱ اول پادشاهان ۶:۱ است. شما در مورد این تاریخ خروج می‌خوانید زیرا اول پادشاهان ۶:۱ می‌گوید که در سال چهارم سلطنت سلیمان، «ساخت معبد آغاز شد» و این ۴۸۰ سال پس از خروج بود. بنابراین، آنچه می‌توانید از آن به دست آورید این است که سال چهارم سلطنت سلیمان ۴۸۰ سال پس از خروج است. بنابراین می‌توانید تاریخ چهارمین سال سلطنت سلیمان را دقیقاً مشخص کنید، و ۴۸۰ سال به آن اضافه کنید و به تاریخ خروج برگردید. برای اینکه کمی جلوتر برویم، سال چهارم سلطنت سلیمان ۹۶۶ قبل از میلاد است، که بحث زیادی در مورد آن وجود ندارد. بنابراین، ۴۸۰ را به آن اضافه می‌کنید و ۱۴۴۶ را برای تاریخ خروج به دست می‌آورید. اما این جایی است که شما شروع می‌کنید. ۴۸۰ سال بین خروج و ساخت معبد سلیمان

سپس به خروج ۱۲:۴۰ می‌روید، جایی که می‌خوانید: «و حال، مدت اقامت بنی‌اسرائیل که در خروج ۱۲:۴۰ مصر ساکن بودند ۴۳۰ سال بود.» بنابراین، ۴۳۰ سال به عقب برمی‌گردید، و این زمانی است که اسرائیل در مصر بود، از خروج ۱۲:۴۰. سپس به پیدایش ۴۷:۹ می‌روید، جایی که می‌خوانید: «یعقوب به فرعون گفت: ایام سال‌های سفر من ۱۳۰ سال است. اندک است، و ایام و سال‌های عمر من بد بوده است. من به ایام عمر پدرانم و ایام سفر ایشان نرسیده‌ام.» بنابراین، یعقوب می‌گوید، در زمانی که به مصر رفت، ۱۳۰ سال داشت. بنابراین، می‌دانید، ۴۸۰ سال، از سلیمان تا زمان خروج. ۴۳۰ سال در مصر، و یعقوب هنگام ورود به مصر ۱۳۰ سال داشت. اکنون به $۹۶۶ + ۴۸۰ + ۴۳۰ + ۱۳۰ = ۲۰۰۶$ سال قبل از میلاد برمی‌گردید.

پیدایش ۲۶:۲۵، مرجع بعدی، جایی که می‌خوانید: «پس از آنکه برادرش تولدها و طول عمر پدرسالارانه بیرون آمد و دستانش پاشنه عیسو را گرفت، نام او را یعقوب نهادند. اسحاق سی و شش ساله بود که آنها را به دنیا آورد.» بنابراین، در زمان تولد یعقوب، او ۱۳۰ سال داشت که به مصر رفت، اما در زمان تولدش، اسحاق ۶۰ سال داشت. بنابراین، می‌توانید ۶۰ سال دیگر به عقب برگردید، سن اسحاق قبل از تولد عیسو و یعقوب. سپس پیدایش ۵:۲۱، «ابراهیم ۱۰۰ ساله بود که پسرش اسحاق برایش به دنیا آمد.» بنابراین، سن ابراهیم قبل از تولد اسحاق ۱۰۰ سال بود. حال، می‌توانید در این رابطه توجه کنید، زیرا این موضوع بعداً مهم خواهد شد، آن را با پیدایش ۴:۱۲ مقایسه کنید. در پیدایش ۴:۱۲، می‌خوانیم: «ابراهیم همانطور که خداوند به او گفته بود، رفت. لوط با

او رفت. ابراهیم ۷۵ ساله بود که از حران خارج شد.» بنابراین، وقتی ابراهیم حران را ترک کرد تا به سرزمین کنعان بیاید، هفتاد و پنج ساله بود. تا بیست و پنج سال بعد، زمانی که صد ساله بود، اسحاق به دنیا نیامد. اما، دوره پدرسالاری در کنعان در واقع ۲۵ سال قبل از تولد اسحاق، زمانی که ابراهیم هفتاد و پنج ساله بود، آغاز شد. حال، اگر ۴۸۰ را با ۴۳۰، ۱۳۰، ۶۰، ۱۰۰ جمع کنید، ۱۲۰۰ سال می‌شود. پس آن ۱۲۰۰ سال، زمان بین تولد ابراهیم و چهارمین سال سلطنت سلیمان (حدود ۹۶۶ قبل از میلاد) است.

حالا توجه کنید، و من بعداً به این موضوع برمی‌گردم، پاتریارخ‌ها قبل از رفتن یعقوب به مصر، یعنی سال، در کنعان بودند. این را با اضافه کردن ۱۳۰ سال سن یعقوب هنگام رفتن به مصر، ۶۰ سال سن ۲۱۵ اسحاق قبل از تولد یعقوب و ۲۵ سال سن ابراهیم در کنعان به دست می‌آورید. بنابراین، پاتریارخ‌ها ۲۱۵ سال قبل از رفتن یعقوب به مصر در کنعان بودند -- ۲۵ سال برای ابراهیم، ۶۰ سال برای اسحاق و ۱۳۰ سال برای یعقوب.

رسیدن به یک قرار

بسیار خوب، با کنار هم قرار دادن این‌ها، چهارمین سال سلطنت سلیمان ۹۶۶ سال قبل از میلاد می‌شود. شما عدد ۱۲۰۰ را به آن اضافه می‌کنید: سال تولد ابراهیم ۲۱۶۶ سال قبل از میلاد می‌شود. شما عدد ۷۵، یعنی سن او هنگام ترک حران را از آن کم می‌کنید؛ یعنی ۲۰۹۱ آغاز دوره پدرسالاری در کنعان است. بنابراین، می‌توانیم بگوییم که دوره پدرسالاری حداقل در کنعان ۲۰۹۱ تا ۱۸۷۶ است. این ۲۰۹۱ منهای ۲۱۵ سالی است که آنها قبل از رفتن یعقوب به مصر در کنعان بودند. این می‌شود ۲۰۹۱ تا ۱۸۷۶. ۱۸۷۶ تاریخی است که آنها به مصر رفتند. اسرائیل از ۱۸۷۶ تا ۱۴۴۶ در مصر بود، این همان ۴۳۰ سال خروج ۱۲:۴۰ است. حال، این کاملاً واضح و مشخص به نظر می‌رسد. با این حال شولتز گفت که «تاریخ‌گذاری پاتریارخ‌ها هنوز یک نکته‌ی قابل بحث است.» مشکل چیست؛ چه چیزی در این مورد قابل بحث است؟

مشکلات ۲.

خب، بریم سراغ شماره ۲. «مشکلات». پیدایش ۱۲:۴، او هنگام ترک حران ۷۵ سال داشت، بنابراین قبل از میلاد تاریخ تولد او خواهد بود. او هنگام ترک حران ۷۵ سال داشت، بنابراین ۲۰۹۱ قبل از میلاد ۲۱۶۶. آغاز دوره پدرسالاری در کنعان خواهد بود.

بگذارید مقدمه‌ای برای آنچه می‌خواهم بگویم، ارائه دهم - فکر نمی‌کنم ربطی به اعتبار کتاب مقدس، بی‌خطا بودن یا چیزی از این قبیل داشته باشد، اما ما روش‌شناسی مورد استفاده برای نگهداری این سوابق زمانی را نمی‌دانیم. شاید مردم معمولاً اعداد گرد را ننگه می‌داشتند و اگر اینطور باشد، می‌تواند همان چیزی باشد که در اینجا مطابق با سیستمی که استفاده می‌شد، درج شده است. فکر نمی‌کنم راهی برای اثبات این موضوع وجود داشته

باشد. به همین ترتیب وقتی به کتاب داوران می‌رسیم، ۴۰ سال استراحت و سپس ۴۰ سال ظلم و ستم وجود دارد. یا گاهی ۸۰ سال یا گاهی ۲۰ سال، گاهی نصف ۴۰ سال، گاهی دو برابر ۴۰ سال. و بعد شروع به تعجب می‌کنید، آیا نوعی شماتیک وجود دارد که در آن زمان استفاده شده باشد یا باید آن را به عنوان داده‌های زمانی دقیق در نظر بگیریم؟ به نظر می‌رسد که این اتفاق ۴۰، ۲۰، ۸۰ بار تکرار می‌شود - البته همزمانی‌های عجیب‌تری از این هم وجود دارد - اما به نظر می‌رسد که آنقدر تکرار می‌شود که ممکن است نوعی طرح کلی وجود داشته باشد.

این مستقیماً به نظر بعدی منتهی می‌شود: مشکلات چیست؟ چرا این قطعی نیست؟ پاتریارک‌ها ۲۰۹۱، ابراهیم به کنعان رفت. خب، در واقع دو مشکل وجود دارد و آنها به این دو نقل قول اول مربوط می‌شوند: اول پادشاهان ۶:۱ و خروج ۱۲:۴۰. من الان قصد ندارم در مورد اول پادشاهان ۶:۱ به تفصیل بحث کنم زیرا وقتی به تاریخ خروج رسیدیم، این کار را انجام خواهیم داد، اما تعیین قطعی تاریخ خروج در رابطه با داده‌های کتاب مقدس و داده‌های خارج از کتاب مقدس دشوار است. این یک مشکل واقعاً دشوار است. جزئیات آن آنقدر پیچیده است که نمی‌خواهم وارد این بحث شوم.

فقط می‌خواهم در این مرحله بگویم - چیزی که احتمالاً شما از قبل می‌دانید - که دو دیدگاه متفاوت در مورد تاریخ خروج وجود دارد: دیدگاهی که به تاریخ اولیه (۱۴۴۶ قبل از میلاد) معروف است و دیدگاهی که به تاریخ متاخر (۱۲۶۰ قبل از میلاد) اشاره دارد. تاریخ اولیه ۱۴۴۶ است که پس از این ۴۸۰ سال از ۹۶۶ قبل از میلاد می‌آید. دیدگاه متاخر حدود ۱۲۶۰ قبل از میلاد است. حال، دیدگاه تاریخ متاخر چگونه با آیه اول پادشاه ۶:۱ برخورد می‌کند؟ این دیدگاه آن را به عنوان یک شکل شماتیک در نظر می‌گیرد و سپس رویکردهای مختلفی در مورد نوع شماتیک آن وجود دارد. عمومی‌ترین آن دوازده نسل ۴۰ ساله است، نسل‌های واقعی کمتر هستند، بنابراین فشرده‌سازی انجام می‌شود. اما اگر چنین چیزی اینجا صدق کند، نمی‌توانید به سادگی ۴۸۰ را روی ۹۶۶ قبل از میلاد قرار دهید و به ۱۴۴۶ قبل از میلاد برسید. اما بدون اینکه در حال حاضر به تمام جزئیات آن بپردازم، این یکی از متغیرهاست، زیرا به هر حال، تاریخ خروج تعیین می‌کند که تا چه حد تاریخ پدران را جابجا کنید، زیرا شما به عقب و به دوره پدرسالاری می‌روید. بنابراین، اگر تاریخ خروج زودتر باشد، به معنای تاریخ زودتر برای پدران خواهد بود. اگر تاریخ خروج دیرتر باشد، به معنای تاریخ دیرتر برای پدران خواهد بود. بنابراین این یک متغیر است. تاریخ خروج یکی از سوالاتی است که تعیین تاریخ پدران را دشوارتر می‌کند.

اگر خدا تصمیم می‌گرفت که با نامگذاری فرعون ستمگر این کار را انجام دهد، کل مسئله تاریخ خروج به راحتی قابل حل بود. نام او هرگز ذکر نشده است، فقط «فرعون» است، نام ذکر نشده است؛ یا هیچ اطلاعات زمانی اضافی ارائه نشده است. بنابراین به نظر نمی‌رسد که در برخی نقاط مهم باشد، اما در برخی نقاط دیگر به نظر می‌رسد که مورد توجه زیادی قرار گرفته است. اگر به کتاب اعداد نگاه کنید، داده‌های زمانی زیادی در کتاب اعداد وجود دارد. سپس به اول و دوم پادشاهان نگاه می‌کنید، آن گاه‌شماری هماهنگ در شمال و جنوب را دارید و به نظر می‌رسد که در آنجا نیز علاقه زیادی به گاه‌شماری وجود دارد. باز هم، مسئله روش‌شناسی و نحوه انجام آن

کاملاً متفاوت از ماست. شما به سؤالاتی در مورد نحوه شمارش آغاز سال می‌رسید. تعدادی از واریانس‌ها: چگونه دوره‌های مشترک را شمارش می‌کنید؟ آیا این بخشی از طول یک سلطنت است یا بخشی از یک سلطنت نیست؟ شما قرار است در ترم دوم یک تکلیف مطالعه در این مورد انجام دهید. به نظر می‌رسد که علاقه‌ی زیادی به گاهشماری در آنجا وجود دارد، اما سیستم‌ها کاملاً با سیستم‌های ما متفاوت بودند. بنابراین این بخشی از مشکل است.

مورد دوم، خروج ۱۲:۴۰ است که برای شما [MT در مقابل LXX] مشکلات متنی با خروج ۱۲:۴۰ خواندم. خروج ۱۲:۴۰ می‌گوید: «مدت اقامت بنی‌اسرائیل که در مصر بزرگ شدند ۴۳۰ سال بود»، اما سوال این است که در آن مقطع یک مشکل متنی وجود دارد. سیتواجینت می‌گوید: «مدت اقامت بنی‌اسرائیل در حالی که در سرزمین مصر و سرزمین کنعان اقامت داشتند ۴۳۰ سال بود.» حالا می‌بینید که این چه می‌کند، پدران قوم در کنعان به علاوه‌ی زمان حضور در مصر را ۴۳۰ سال در یک جا جمع می‌کند. حالا می‌دانیم که آنها ۲۱۵ سال در کنعان بودند، به همین دلیل است که قبلاً توجه شما را به آن جلب کردم. اگر آنها ۲۱۵ سال در کنعان بودند و مجموع آنها ۴۳۰ سال می‌شود، پس آنها به جای ۴۳۰ سال، ۲۱۵ سال در مصر بوده‌اند. این عدد به نصف، دقیقاً به نصف، تقسیم شده است. بنابراین این متغیر دیگر است. کدام را دنبال می‌کنید؟ آیا از متن ماسورتیک و ترجمه آن از ۴۳۰ سال در مصر پیروی می‌کنید؟ یا از ترجمه هفتادگانی پیروی می‌کنید که واقعاً ۲۱۵ سال در مصر را به شما می‌دهد زیرا ۴۳۰ سال هم در کنعان و هم در مصر است؟

حالا می‌خواهم در مورد این سوال بحث کنم. آیا اقامت در مصر ۴۳۰ یا ۴۳۰ سال اقامت در مصر بوده است؟ سال بوده است یا ۲۱۵ سال؟ بیایید ابتدا به استدلال‌های مربوط به ۴۳۰ سال نگاهی بیندازیم؛ به عبارت دیگر، استدلال‌هایی که از ترجمه متن ماسورتیک پیروی می‌کنند. من استدلال‌هایی را در این راستا بررسی می‌کنم، اول از همه متن ماسورتیک است، یعنی متن عبری و معمولاً متن ماسورتیک را به هفتادگانی ترجیح می‌دهیم، البته نه خوانش بهتری دارد. اما به (Septuagint) صد در صد مواقع. گاهی اوقات به نظر می‌رسد که ترجمه هفتادگانی عنوان یک قاعده کلی، متن ماسورتیک ترجیح داده می‌شود زیرا متن عبری است.

علاوه بر این، به یاد داشته باشید که خداوند در پیدایش ۱۵ به ابراهیم وعده‌هایی داد و در آیه ۱۳ خواندید که او گفت: «یقین بدانید که نسل شما در سرزمینی که از آن ایشان نیست، غریب خواهند بود و آنها را بندگی خواهند کرد و ۴۰۰ سال آنها را آزار خواهند داد.» خداوند به ابراهیم می‌گوید: «نسل شما در سرزمینی که از آن ایشان نیست، خواهند بود و ۴۰۰ سال آزار خواهند دید.» حالا به نظر می‌رسد که این یک عدد رند است، به این روش گاهشماری برگردید، اما این عدد به ۴۳۰ بسیار نزدیکتر از ۲۱۵ است. می‌توان آن را به عنوان یک عدد رند برای ۴۳۰ سال در نظر گرفت.

در آیه ۱۶ از همان فصل، اصطلاح دیگری استفاده شده است. پیدایش ۱۶:۱۵، «در نسل چهارم، آنها است که به معنای «نسل» است. این اصطلاح با *d'or* دوباره به اینجا خواهند آمد.» حال، اصطلاح عبری آنجا است. این اصطلاح *toledoth* اینها نسل‌های» متفاوت است. آن عبارتی که در پیدایش آمده است، جایی که «است. چهار نسل، که به نظر می‌رسد با آیه ۱۳ مطابقت دارد که در آن ۴۰۰ سال آمده *d'or*. متفاوتی است KA است. به عبارت دیگر، هر نسل ۱۰۰ سال یا چهار نسل است. در کتابشناسی شما، فکر می‌کنم مدخلی از در پایین صفحه ۱۲، با عنوان «شرق باستان و عهد عتیق» وجود دارد. من ممکن است این Kitchen کتاب را به عنوان پر از اطلاعات مفید توصیه کنم. *شرق باستان و عهد عتیق*. او در صفحه ۵۴، یادداشت می‌گوید، به ابراهیم گفته می‌شود که فرزندان در نسل چهارم دوباره وارد کنعان خواهند شد، به زبان عبری، ۹۹ با ۴۰۰ سال مطابقت دارد، نه یک نسل به معنای مدرن. در *d'or* ساده‌ترین توضیح این است که چهار *d'or* معنای مدرن، یک نسل چیست؟ - ۲۵ سال. این نه صرفاً با آرزوی هماهنگی، بلکه با شواهد کاملاً واضح از منابع می‌تواند به معنای یک دوره یا چرخه زمانی ۸۰ سال یا بیشتر *d'or* اوگاریتی و آشوری اولیه مطرح می‌شود که باشد. به عبارت دیگر، همین اصطلاح در سایر زبان‌های سامی هم‌یشه، معنای ۸۰ سال یا بیشتر را نشان می‌دهد. بنابراین، چهار نسل ۴۰۰ سال بودند. این دقیقاً همان چیزی است که برای ابراهیم اتفاق افتاد. اسحاق زمانی متولد شد که ابراهیم ۱۰۰ ساله بود. اعمال رسولان ۷: ۶-۷ که در واقع نقل قولی از پیدایش ۱۵ است. اعمال رسولان ۷ می‌گوید: «خدا چنین گفت: که نسل او در سرزمینی غریب ساکن شوند، تا آنها را دوباره به بندگی بیاورند و ۴۰۰... سال با آنها بدرفتاری کنند. در قومی که آنها در حالی که من داوری می‌کنم، در بندگی خواهند بود.» و غیره

یکی از ملاحظات آخر برای ۴۰۰ سال، افزایش جمعیت است. خانواده یعقوب در ابتدا به مصر رفتند. در زمان خروج بود که جمعیت به تعداد نسبتاً زیادی افزایش یافت. اکنون می‌خواهیم در مورد اعداد کتاب اعداد و همچنین جزئیات آن بحث کنیم، نمی‌خواهم سعی کنم یک سر قضیه را علیه سر دیگر آن مقایسه کنم. رقمی که ارائه شده ۶۰۰۰۰۰ مرد جنگجوی بالای ۲۰ سال است که به دو یا سه میلیون نفر جمعیت کل می‌رسد. تطبیق ضرب جمعیت بنی اسرائیل در یک دوره ۴۳۰ ساله بسیار آسان‌تر از دوره ۲۱۵ ساله است.

مدخل دیگر، در پایین صفحه ۱۲، نوشته لئون وود، *بررسی تاریخ اسرائیل*، صفحه ۸۵ است. او می‌گوید که شما ۸۲ نفر دارید که از آنها تقریباً دو میلیون نفر حاصل شده است. ممکن است به این ۸۲ نفر، با اضافه شدن تعداد زیادی خدمتکار، که فرزندان آنها نیز در آن زمان همراه بنی اسرائیل بودند و به عنوان بنی اسرائیل محسوب می‌شدند، اضافه شود (تعداد خدمتکاران یعقوب مشخص نیست)، اما حتی اگر حدس زده شود که در مجموع دو هزار نفر باشند، افزایش جمعیت تا رسیدن به دو میلیون نفر، هنوز هزار برابر است. در غیر این صورت، در تاریخ هرگز چنین نرخ رشدی رخ نداده است، حتی اگر ۴۳۰ سال را به عنوان زمان مورد نظر در نظر بگیریم. او در پاورقی، با لحنی مشابه می‌گوید: «اگر بنی اسرائیل به تکثیر هزار برابری خود در هر ۴۳۰

سال ادامه می‌دادند، در زمان داوود به دو میلیارد، در زمان اسارت به دو تریلیون و در زمان مسیح به بیش از دو کوادرلیون می‌رسیدند.» البته، ما در این نوع چیزها یک تصاعد ریاضی داریم، اما او از نظر ریاضی می‌گوید که این افزایش در ۴۳۰ سال امکان‌پذیر است - تحت لطف خداوند که نرخ زاد و ولد بالا و نرخ مرگ و میر پایین نگه داشته شود. با این حال، به سختی می‌توان همین را برای ۲۱۵ سال گفت و این نکته‌ی اوست. بنابراین رشد جمعیت، استدلالی برای دوره طولانی‌تر در مصر است تا دوره کوتاه‌تر در مصر.

حال، روشی که می‌توان از نظر ریاضی به آن دست یافت را می‌توانید در کتابشناسی صفحات ۲۸-۲۹ جلد ۲ تفسیر فرانتس دلینتزج ببابید، اگر اول تواریخ ۷:۲۰ را دنبال کنیم که در آن ده یا یازده نسل بین افرایم و یوشع ذکر شده است. در نظر بگیرید که ۴۰ سال یک نسل است، نسل دهم، ۴۱ نوه یعقوب در حدود سال ۴۰۰ اقامت در مصر متولد شدند و بنابراین در زمان خروج بیش از ۲۰ سال سن داشتند. بیابید فرض کنیم به طور متوسط سه پسر و سه دختر برای هر زوج متاهل وجود داشته است. در شش نسل اول از این نسل‌ها، ۲ پسر و ۲ دختر در ۴ نسل آخر، و خواهیم دید که در نسل دهم، حدود ۴۰۰ سال اقامت، ۴۷۸,۲۲۴ پسر وجود خواهد داشت. بنابراین، آنها در زمان خروج حدود ۲۰ سال سن داشته‌اند. ۱۲۵۳۲۶ مرد از نسل نهم هنوز زنده بوده‌اند، بنابراین نفر به علاوه ۱۲۵۰۰۰ نفر یا ۶۰۳۵۵۰ نفر باقی می‌مانند. حال، انتظار ندارم که شما همه این‌ها را متوجه ۴۷۸ شوید، اما اگر به این نوع محاسبه علاقه‌مند هستید، شما را به منبعی ارجاع می‌دهم که دلینتزج در آن سعی کرده است بفهمد چگونه ممکن است این تعداد افزایش در ۴۳۰ سال رخ داده باشد.

حالا اجازه دهید در این مرحله فقط بگویم، و دوست ندارم این را بدون بحث در مورد کل موضوع بگویم، اما بعداً این کار را خواهیم کرد. من فکر می‌کنم برخی مشکلات در درک اصطلاحات در ارقام سرشماری فصل اول سفر اعداد وجود دارد که شاید بتواند نتیجه‌گیری شما در مورد کل جمعیت را تغییر دهد. دلایل متعددی برای این امر در متن کتاب مقدس وجود دارد، بنابراین فکر می‌کنم تعداد قابل توجهی از بنی‌اسرائیل وجود داشتند، چه دو میلیون نفر بودند و چه سه میلیون نفر، من در این مورد مطمئن نیستم. من نمی‌خواهم در حال حاضر وارد جزئیات آن شوم، اما در هر صورت، مطمئناً در طول دوره ۴۳۰ سال به جای ۲۱۵ سال، زمان بیشتری برای افزایش اندازه وجود دارد.

دانش‌آموز سؤال می‌کند: در مورد زمان‌بندی، ما دقیقاً در مورد نسل‌ها، در مورد سن افراد صحبت می‌کنیم و وقتی اینجا در کتاب پیدایش می‌خوانم، کمی گیج شدم زیرا وقتی سه مهمان نزد ابراهیم و سارا آمدند و سارا به سنش می‌خندید - اینکه قرار است بچه‌دار شود، اما درست قبل از آن بود که ظاهراً ابیملک هنوز او را بسیار جذاب می‌دانست. با این حال، ابراهیم ۱۷۵ سال عمر کرد و سپس در خلاصه امسال که شما به ما دادید، یعقوب را داریم که ۱۳۰ سال دارد و به مصر می‌رود.

پاسخ و انوی: یک زن مطمئناً می‌تواند فراتر از دوره یائسگی جذاب باشد. منظورم این است که به نظر من مسئله همین است، اما آن دوره مطمئناً دیرتر از حد معقول در زندگی خواهد بود. بنابراین انتظار می‌رود که

امروز هم همینطور باشد زیرا طول عمر معمولاً در آن زمان بیشتر بوده است. من واقعاً چیز دیگری برای گفتن نمی‌بینم. اگرچه او از زمان باروری گذشته بود، اما هنوز هم می‌توانست زن بسیار جذابی باشد. به این موضوع برمی‌گردیم. ما در مورد آن قسمت‌ها بحث خواهیم کرد. نمی‌دانم که آیا من خیلی بیشتر از این به آن خواهم پرداخت یا خیر.

بسیار خوب، بیایید به شواهد ۲۱۵ سال نگاه کنیم، هرچند خیلی پیش شواهد ۲۱۵ سال برده‌داری در مصر نمی‌روم... غلاطیان ۳:۱۷ یک متن مشکل‌ساز است. شما در آنجا می‌خوانید، متنی آشنا است: «منظور من این است: قانونی که ۴۳۰ سال بعد وضع شد، عهدی را که قبلاً توسط خدا وضع شده بود، کنار نمی‌گذارد و بنابراین وعده را باطل نمی‌کند.» «من این را می‌گویم، عهدی که در حضور خدا در مسیح تأیید شد، شریعتی که چهارصد و سی سال پس از آن بود و باطل نشد تا وعده بی‌اثر شود.» شریعت ۴۳۰ سال پس از عهد است. درست قبل از آن، شما در مورد ابراهیم صحبت می‌کنید. آیا شریعت ۴۳۰ سال پس از ابراهیم بود؟ اگر چنین بود، ۲۱۵ سال در کنعان و ۲۱۵ سال در مصر بود. و البته، کسانی که دوره ۲۱۵ ساله را مطرح می‌کنند، به این متن استناد می‌کنند و می‌گویند که پولس از متن سپتواجینت پیروی می‌کرد و سپتواجینت باید ترجیح داده شود. اما مفهوم ۴۳۰ سال در غلاطیان ۳:۱۷ این است که کل دوره پاتریارخ و زمان در مصر ۴۳۰ سال بوده است. در این کتاب مقدس جدید اسکوفیلد، یادداشتی در خروج ۱۲:۴۱ وجود دارد که می‌گوید: «این دوره زمانی احتمالاً با هبوط ابراهیم به مصر آغاز شد. پیدایش ۱۲:۱۰؛ اول پادشاهان ۶:۱.» بنابراین، ۴۳۰ سالی که در یادداشت نیو اسکوفیلد آمده، از اوایل دوران ابراهیم در کنعان آغاز می‌شود. کمی پس از ورود او به کنعان، او به مصر رفت.

حالا در پاسخ به این سوال، کسانی که ۴۳۰ سال را در نظر می‌گیرند، فکر می‌کنم دو راه برای پاسخ دادن وجود دارد. یک راه این است که بگوییم عهد با ابراهیم عهدی است که مد نظر است، اما آن عهد با اسحاق و با یعقوب تجدید شد. و کمی قبل از رفتن او به مصر، با یعقوب تجدید شد. اگر به پیدایش ۴۶ نگاه کنید، در آنجا در آیه می‌خوانید: «و او گفت: من خدا هستم، خدای پدرت، از رفتن به مصر مترس، زیرا من تو را در آنجا ملتی ۳ بزرگ خواهم ساخت.» بنابراین درست در زمانی که یعقوب در شرف عزیمت به مصر است و آن وعده به ابراهیم داده شده است، درست قبل از عزیمتش، با یعقوب دوباره تأیید می‌شود. پیش از زندگی یعقوب، در پیدایش ۳۵: ۹- می‌خوانیم که «خدا بر یعقوب ظاهر شد، هنگامی که از پدان آرام بیرون آمد و او را برکت داد. خدا به ایشان ۱۵ گفت: «نام تو یعقوب است، اما دیگر نام تو یعقوب نخواهد بود، بلکه اسرائیل.» و خدا گفت: «بارور شوید، زیاد شوید، از تو قومی و گروهی از قوم‌ها پدید خواهند آمد، از صلب تو پادشاهانی پدید خواهند آمد و سرزمینی را که به ابراهیم، اسحاق و تو دادم، پس از تو به نسل تو خواهم داد...» و غیره. باز هم، تکرار وعده‌هایی که در ابتدا به ابراهیم داده شده بود، به اسحاق و یعقوب نیز داده شد. بنابراین، این یکی از راه‌های ممکن برای رسیدن به این هدف است - اینکه ۴۳۰ سال هنوز باید از زمان نزول یعقوب به مصر تاریخ‌گذاری شود و وعده، وعده‌ای است که

به ابراهیم داده شده و برای یعقوب دوباره تأیید شده است.

راه دیگری هم برای رسیدن به آن وجود دارد، اما وقت من تمام شده است، بنابراین ساعت آینده اینجا ادامه می‌دهیم.

،رونویسی توسط ویراستار -- هایدی فیوره، ایان کی‌یر، رومن بول دی گانتانو، امیلی ایست
آماندا-ماری فریمن
اولیه و نهایی توسط تد هیلدبرانت ویرایش
روایت مجدد توسط تد هیلدبرانت